

for sig ikke er økonomiske Erhvervsforhandlinger og ikke vedrører Fiskerierhvervet som saadant. De Aftaler, der dér er truffet, vil i øvrigt komme til at foreligge for Rigsdagen, og man vil da kunne stifte Bekendtskab med, hvad der findes i saa Henseende. Jeg skal her kun oplyse, at der findes en enkelt Bestemmelse vedrørende Leverance af et vist Kvantum røgede Fiskevarer til Tyskland; men det er ikke en Bestemmelse — det ønsker jeg at fremhæve —, jeg kan anse for at være af Betydning for det samlede Fiskerierhverv. Af langt større Betydning er hele den store, almindelige Eksport, og i de Forhandlinger, vi har haft med de paa-gældende Myndigheder i Tyskland, har vi mødt stor Forstaaelse og Imødekommen, saa vi i Virkeligheden i Øjeblikket har fri Udførsel af Fisk her fra Landet til Tyskland. Det er altsaa ikke Modstand fra Tysklands Side, der bevirker, at Fiskerierhvervet er saa daarligt stillet, som det er. Aarsagen er ganske den samme, som tynger Landbruget saa haardt med Hensyn til Kvæg- og Hesteeksporten. Det er det enorme Fald i Markkursen, som fandt Sted fra sidste Sommer, da den stod i 7—8, til sidste Efteraar, da den gik ned til 2 eller under 2. Saa længe dette Fald finder Sted og det tyske Prisniveau og Lønniveau og dermed den tyske Købeevne ikke er bragt i Overensstemmelse med Markens Stilling, ophører Eksporten til Tyskland, og dette er en Kalamitet for Fiskeriet saavel som for Landbruget. Forrige Sommer var der nogle Maaneder, medens Marken stod ret konstant og fast i en Kurs af 7—8, da vi igen begyndte at kunne sende baade Fisk og Heste og Kreaturer til Tyskland, men saa kom Faldet. Nu har den tyske Mark igen en lang Tid staaet nogenlunde fast, og Kursen har endogsaa i den senere Tid været stigende; selv om man nu ikke kan tale om Eksport til Tyskland endnu, er der dog at mærke en Stigning i Købeevnen fra tysk Side. Vi mærker det for Kreaturerens Vedkommende, vi vil sikkert ogsaa snart kunne mærke det for Hestenes Vedkommende, og noget lignende vil ogsaa komme til at gøre sig gældende for Fiskeriet. Jeg tror, at hvis Spørgsmaalet om Fiskerierhvervets daarlige Stilling skulde tages op fra Bunden, og man skulde finde den egentlige Aarsag dertil, bliver det et Spørgsmaal om en Stabilisering af Valutakurserne Landene imellem, og til at undersøge det behøves der ikke en særlig Fiskerikommission, som det ærede Medlem Hr. Sundbo nævnte. Det kommer an paa Forhold, som Fiskeriet for sig alene ikke

kan bringe i Orden. Jeg peger her kun paa, at det ikke er en Modstand fra tysk Side, der gør, at Eksporten til Tyskland er standset. Vi maa haabe paa, at der kommer en saadan Stabilisering af Valutakurserne, at denne for Fiskeriet og ogsaa for Landbruget som for andre Erhverv her i Landet saa betydningsfulde Eksport til Tyskland atter kan blive genoptaget.

Hvad angaar Eksporten Vest paa, til England, som det ærede Medlem Hr. Sundbo ogsaa berørte, er det jo rigtigt, at det danske Fiskeri i den Nødstilstand, der har været, har vendt Blikket mod Vest og ogsaa til Tider har fundet en fordelagtig Afsætning af Fisk paa det engelske Marked. Der er imidlertid den store Vanskelighed ved denne Eksport, at Fiskefangsten foregaar saa ujævnt, om jeg saa maa sige, saaledes at Transporten frembyder store Vanskeligheder. For at der skulde kunne oparbejdes en regelmæssig Fiskeeksport til England, vilde det være nødvendigt, at der fandt en regelmæssig Afskibning Sted af Fisken, paa samme Maade som vi har den for Landbrugsvarerne, der Uge efter Uge fremkommer i, jeg vil ikke sige nøjagtig de samme Mængder, men dog i saa ensartede Mængder, at det er muligt at etablere faste Ruter. En saadan ensartet Produktion kan Fiskerierhvervet, der jo er afhængigt af Vejr og Vind og maaske i en hel Uge ligger stille for saa maaske i en anden Uge at have en god Fangst, ikke præstere. Der er imidlertid, netop for at yde Støtte til Fiskerierhvervet, efter Aftale mellem Landbrugsministeriet og Finansudvalget, stillet et Beløb til Raadighed for forsøgsvis i 3 Maaneder at etablere en Eksportroute, der kunde føre Fisk over til England i visse Kvanta, dog ikke saa store Kvanta, at det kunde virke skadeligt paa det engelske Marked. Imidlertid er derovre i England, netop fordi Fiskeriet dér ogsaa er meget vanskeligt stillet, rejst en stærk Bevægelse imod Import af Fisk og, som det er blevet nævnt, særlig mod Import af Fisk fra Lande, der yder Statsstøtte til Fiskeeksporten. Vi har, straks efter at dette var kommet frem, paa rette Maade meddelt de engelske Autoriteter, at der ikke i og for sig ydes Statsstøtte til Fiskeeksport her fra Landet, da det er Meningen, at der for Fisken skal betales den almindelige Fragt. Der er slet ikke Tale om, at vi nedsætter Fragttaksterne for Fisk til England, men det, der gives Statsstøtte til, er, at der forsøgsvis prøves, om Fiskerne virkelig kan levere